

synke overordentlig betydeligt. Og ikke alene dette, men saa vil saadanne Sager kunne behandles som Politiretssager, hvad de nu ikke kan, og saa er der en Forordning, som tillader Guvernøren at formilde Dommen. Og jeg nærer ikke Tvivl om, at ved saadanne Sager vil denne Myndighed blive benyttet. Jeg kan ikke i dette Øjeblik udtale, hvorvidt jeg vil stille direkte Forslag om, at selve Anordningen hæves, men jeg kan berolige det ærede Medlem fra Horsens med — det mener jeg at kunne gøre —, at paa den Maade, Anordningen før har virket, kan den paa ingen Maade mere komme til at virke, saa snart den nye Straffelov er sat i Kraft.

Saa siges der mig fra anden Side, at det, helt at gaa bort fra en vis Strenghed i den Art Lovgivning paa de vestindiske Øer, vilde være uheldigt efter den Maade, hvorpaa man overhovedet behandler den Slags Ting paa Øerne, altsaa efter Negrenes Forhold overfor den Art Smaarapporter. Jeg kan ikke bestemt afgøre dette, og det er i det hele Ulykken for os i alle disse vestindiske Sager, at vi alle mangler tilstrækkelig Kundskab om, hvorledes Forholdene paa Øerne i Virkeligheden er.

Dermed mener jeg at have besvaret det ærede Medlems Henvendelse til mig under denne Forhandling, vi kommer vel snart til en større Forhandling om de vestindiske Spørgsmaal, naar de vestindiske Lovforslag, jeg har tilladt mig at fremsætte, kommer til første Behandling her i Salen.

Jeg har saa tilbage nogle Bemærkninger til ærede Medlemmer, som har fremsat en Kritik af, hvad der er foregaaet, eller rettet Henvendelser til mig. Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) nævnedes, at jeg havde ladet Borgmesterjorderne i Stege bortsælge og ikke var gaaet til at foretage Udstykning af disse Jorder. Jeg vil derom sige, at jeg undrede mig over, at Byraadet i Stege ikke bød paa disse Jorder, der laa nær ved Byen, og som man skulde tro var af Værdi for Byen. Der var en Mand, der bød paa dem, og den Pris, han vilde give, syntes mig for ringe, jeg forlangte en højere, og jeg forlangte kontant Betaling. Jeg gjorde dette, fordi jeg overhovedet har den Mening, at Staten for Tiden trænger til kontante Penge, og ikke syntes, at Staten i dette Øjeblik — det var ikke mange Tønder Land, det drejede sig om — skulde gaa til Udstykning, og Finansministeriet i den Anledning skulde forhandle med Landbrugsministeriet o. s. v., naar selve Kom-

munen ikke interesserede sig derfor. (Andreasen: Er Kommunen blevet spurgt?). Jeg har ikke spurgt Kommunen, men det forekommer mig, at Kommunen, efter at vi havde ført Forhandling om Borgmesterjorderne i to—tre Aar, maatte være vel underrettet om, at nu var Finansministeriet blevet Herre over dem og skulde sælge dem. Det var ikke svært for Kommunen at faa det at vide. Men der kom intet Tilbud fra den Side, og derfor stillede jeg mig saaledes i denne Sag, som jeg har gjort. Jeg maa overhovedet sige, at jeg naturligvis som Finansminister i denne Tid har været ret ivrig for at sælge og for at gøre Penge, hvor jeg kunde komme til, da vi i saa høj Grad trænger til kontante Penge.

Det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) omtalte Silkeborg Toldkammerbygning, hvis Omfang i et Andragende fra Handelsforeningen derovre er blevet erklæret for utilfredsstillende, hvad der er ganske rigtigt, og spurgte, hvorfor der ikke var skaffet en Tilbygning til denne Toldkammerbygning, eller hvad man havde tænkt paa. Grunden er den, som det ærede Medlem selv antydede, at man har anset det for muligt, at Statsbanerne, i hvis Godsekspedition Toldkammerrummene er, vilde tage hele denne Bygning til Brug for sig, og saa vilde man staa overfor at skulle have en ny Toldkammerbygning, idet Statsbanerne er nødt til at godtgøre Toldvæsenet, saaledes som nu en Gang Praksis er, Værdien af disse Bygninger. Men i Øjeblikket er vi ikke længere end, at vi har tilskrevet Statsbanerne, men endnu ikke faaet noget Svar.

Det ærede Medlem fra Bogense (Gunnar Fog-Petersen) spurgte mig, om ikke Finanslovforslaget kunde indrettes saaledes, at de forskellige Bevillingers Oprindelse — det tror jeg, er det korteste Udtryk for, hvad det ærede Medlem antydede — kunde blive anført ved hver Bevilling. I nogen Maade kunde man maaske nok tilfredsstille det ærede Medlem, men jeg tror nok, at det bliver i høj Grad vanskeligt at gennemføre paa et Finanslovsforslag for alle Bevillingers Vedkommende. Det er et meget stort Arbejde, som dertil kræves. Jeg skal imidlertid have det i Erindring, men jeg er ikke vis paa, at det er mig, der kommer til at beskæftige mig med næste Finanslovsforslag, og jeg vil da overlade dette til Udførelse af min Efterfølger.

Det ærede Medlem fra Hillerød (Wilhelm) spurgte, om der ikke kunde komme en Ændring i Loven om Laan til Arbej-